The Gillette Man and Japanese Women

Ferdinando Frega

GILLETTE MAN మరియు జపానీ స్త్రీలు

The Art of Attraction · 11

నేను అప్పుడే రోమ్ చేరుకున్నాను, ఎప్పటిలాగే, వాటికన్‌లోని సెయింట్ పీటర్స్ బసిలికాను సందర్శించాను. అది నా మొదటి Gillette సహోద్యోగికి నేను అర్పించే ఏకైక నివాళి — తనను అన్నిచోట్లా అనుసరించిన పన్నెండు మంది బృందంతో గలిలయ ప్రాంతంలో పనిచేసినవారు. ఆయన సాధించిన అంకెలు ఎలాంటివంటే, రెండు వేల సంవత్సరాల తర్వాత కూడా Wall Street ఆయనను తన లిస్టింగుల్లో పెట్టలేకపోతోంది.

ప్రధాన ద్వారానికి దారితీసే నడవలో నడుస్తున్నాను, ఉదయం పదకొండు గంటలు, అప్పుడు ఒక గుంపు ఒకే ఒక వాక్యంతో నా దృష్టిని ఆకర్షించింది: HELP ME, PLEASE?

ఆ సహాయపు పిలుపు నా కోసమేనా అని గ్రహించేంత సమయం మాత్రమే, తిరుగుతుండగా అచ్చం ఆసియా రూపురేఖలున్న ఆరుగురు స్త్రీల కళ్ళు నా కళ్ళను కలిశాయి: వెంటనే నవ్వుతూ, ప్రసన్నంగా, అందంగా, దయగా, మర్యాదగా, హుందాగా. వాళ్ళు చైనీయులు — బాదం కళ్ళున్న Naples వాళ్ళు — కాదని నాకు వెంటనే అర్థమైంది. నిజంగానే, నేను WHERE ARE YOU FROM అని అడిగినప్పుడు, అందరూ కలిసి జవాబిచ్చారు: I come from Japan. ఉదయించే సూర్యుడి స్త్రీలు, కూతుళ్ళు:

MY JAPAN.

నేను నవ్వి వెంటనే నన్ను పరిచయం చేసుకుంటాను, కొంతకాలంగా వాడని ఇంగ్లీషుకు దుమ్ము దులుపుతూ: NICE TO MEET YOU, MY NAME IS FREGA. వాళ్ళు ఆత్మీయంగా, సరిగ్గా ఒకే

లయలో, బృందగానంలా జవాబిస్తారు, నన్ను పిలుస్తూ... FREGA SUN.

అబ్బా. నేను ఇంకా మాట్లాడనే లేదు, అప్పుడే నన్ను సూర్యుడు అంటున్నారు. అందుకే నా ప్రశ్న వస్తుంది: నన్ను సూర్యుడు అని ఎందుకు పిలుస్తున్నారు? వాళ్ళు పిచ్చిగా పగలబడి నవ్వుతూ వివరిస్తారు: వాళ్ళ SUN సూర్యుడు కాదు, SAN, ఒక వ్యక్తి పట్ల వాళ్ళ అత్యుత్తమ గౌరవ రూపం. వాళ్ళు సంకేత భాషలో మాట్లాడుతున్నారు.

అప్పుడు నేను మధ్యలోకి వచ్చి ఇటాలియన్‌లో SAN అంటే ఏమిటో వివరించాను: మాతృ చర్చి పునీతులుగా ప్రకటించి, మెరుగైన జీవితానికి వెళ్ళిపోయిన కాథలిక్ పునీతులకు మేము ఇచ్చే మాట అది. ఆ బిరుదుకు నాకు ఇంకా హక్కు లేదు, కేవలం నేను ఇంకా బతికే ఉన్నాను కాబట్టి.

అహ. అందరూ పిచ్చిగా నవ్వుతున్నారు.

ఇంకేం చేయాలో, ఏం చెప్పాలో నాకు తెలియలేదు. ఇంతకుముందు వాళ్ళ HELP ME PLEASE మాయమైపోయింది, కానీ నేను ఒక విశిష్టమైన చోటిలో ఉన్నాను, ప్రపంచంలో దేని కోసమూ దాన్ని వదిలేవాణ్ణి కాదు: స్త్రీల మనసులు.

అందరిలో పెద్దావిడ నా చేయి పట్టుకుని, నా వైపు నవ్వుతూనే, తననూ మిగతావాళ్ళనూ అనుసరించమని ఆహ్వానించారు. మేము బయటి ద్వారం వైపు నడిచాం. ఇది గలిలయకు చెందిన నా సహోద్యోగి వేసే మరో జోక్ అనుకున్నాను. కానీ మేము ఎక్కడికి వెళ్తున్నాం?

కొన్ని వీధులు, కొన్ని పక్క సందులు, మేము ఒక రోమన్ ట్రాటోరియాకు చేరుకుంటాం, అక్కడ వాళ్ళు నన్ను భోజనానికి ఆహ్వానిస్తారు. నేను ఆశ్చర్యపోయాను, ముగ్ధుడినయ్యాను, కానీ ఇదంతా ఒకే ఒక కారణంతో జరుగుతుంది: జపానీ స్త్రీలకు

రాడార్ ఉంటుంది, ప్రపంచంలోని స్త్రీలందరికీ ఉన్నట్టే, కానీ వాళ్ళ రాడార్‌ను సమురాయ్ సంస్కృతి వేరేలా శ్రుతి చేసింది, అక్కడ ప్రతి ప్రాణం కంటే ముందు నియమావళిని ఉంచుతారు. అవును, మీరు సరిగ్గానే విన్నారు. మేము రోమ్‌లో, ఇటలీలో ఉన్నాం, కానీ ఆ ట్రాటోరియా లోపల వాళ్ళు నాకు చెబుతున్నారు: WELCOME TO JAPAN.

మేము ఖచ్చితంగా గుండ్రంగా ఉన్న ఒక టేబుల్ దగ్గర కూర్చుంటాం. అందరం ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకుంటాం. ఇటాలియన్ సత్రంలో అది మామూలు టేబుల్ ఆకారం కాదు, కానీ బహుశా సరిగ్గా అందుకే వాళ్ళు దాన్ని ఎంచుకున్నారేమో.

నా వయసు ఎంత, నేను ఏం పని చేస్తాను, నేను ఇటాలియన్‌నేనా, నాకు పెళ్ళయిందా, పిల్లలు ఉన్నారా అని అడుగుతారు. నేను ఒక ప్రశ్నతో జవాబిస్తాను: జపాన్‌లో పోలీసులు దొంగలను ఇలాగే విచారిస్తారా?

మళ్ళీ నవ్వుల హోరు. కానీ వాళ్ళకు కుతూహలం, తెలుసుకోవాలనుకుంటారు, అడగకుండానే తీసుకోవాలనుకుంటారు: వాళ్ళు ప్రపంచపు స్త్రీలు.

నేను ఒక జ్ఞాన దొంగనని వాళ్ళకు చెబుతాను. ఇటలీలో ఆ పాత్ర మేము rubacuori అని పిలిచేవాళ్ళది, హృదయ చోరులు, వాళ్ళు ఎప్పుడూ సంప్రదాయ లాటిన్ లవర్స్ కానక్కర్లేదు. వాళ్ళు యాభైలలో బాగానే ఉండేవాళ్ళు; ఇప్పుడు గడువు తీరిపోయింది, పెరుగులాగా.

నవ్వుల హోరు, కానీ వాళ్ళు జోక్‌లకు నవ్వుతున్నారో, నా హావభావాలకు నవ్వుతున్నారో, లేక అది కేవలం మర్యాదేనో నాకు తెలియదు. అప్పుడు గుంపులోని పెద్దావిడ, క్షమాపణ చెబుతున్నట్టు, వాళ్ళ ప్రవర్తనను వివరిస్తూ జపానీ సంస్కృతిని నాకు కొంచెం చూపిస్తారు, సరిగ్గా అక్కడే, నా జీవితంలో నేను

తరచూ వెళ్ళిన ఇళ్ళలో ఒకదాని లోపల ఉన్నానని అర్థమవుతుంది.

నీళ్ళలోకి దిగే ముందు అరిచే ఆరు పిచ్చి బాతులు కాదని ఆమె మొదలుపెడతారు: చిరునవ్వు అంటే ఆనందం, సంతోషం, గౌరవం, కేవలం ఒక భావోద్వేగ లక్షణం కాదు.

తమ ప్రశ్నలకు జవాబులు కావాలనే విషయంలో వాళ్ళు ఒక్క అంగుళం కూడా వెనక్కి తగ్గరు, అందుకే నాకు అరవై ఒకటి అని, పెళ్ళయిందని, ముగ్గురు పిల్లలు ఉన్నారని, 1993 నాటి ఒక ఒప్పందం నా భార్యతో ఉందని చెబుతాను; అది ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా నిశ్చితార్థం చేసుకోవడానికి నన్ను అనుమతిస్తుంది, ఒకే ఒక షరతు మీద: అది నిర్ణీత కాల ఒప్పందం మీద ఉండాలి, ఎవరికీ పిల్లల్ని ఇవ్వకుండా.

చిరునవ్వులు మళ్ళీ వెలుగుతాయని అనుకున్నాను, కానీ మాయ చేసినట్టు అవి మాయమవుతాయి, ప్రతి ముఖం మీదా గంభీరమైన రూపం వస్తుంది, నేను ఎక్కడ తప్పు చేశానో అని ఆలోచించేంతగా.

గుంపులోని పెద్దావిడ దగ్గరికి వంగి, వెంటనే నాకు చెబుతారు: వాళ్ళు ముప్పై రోజులుగా ఇటలీలో ఉన్నారని, చాలామందిని కలిశారని, కానీ ఎవరూ ఇంత మేధో నిజాయితీతో ప్రవర్తించలేదని. క్లుప్తంగా: ఒక ప్రశంస.

నా జీవితంలో దారి తప్పిన క్షణం గానీ, నా సొంత వ్యక్తిత్వంతో సంఘర్షణ గానీ, జవాబు చెప్పాల్సిన అహం గానీ నాకు ఎప్పుడూ లేవు. కానీ సరిగ్గా ఆ క్షణంలో నేను జ్ఞానపరంగా ఫ్యూజీ పర్వతం శిఖరం మీద ఉన్నానని నాకు తెలుసు, కాకపోతే తప్పు వైపున, ఒక రోమన్ ట్రాటోరియా లోపల.

నా చిన్న ఆలోచన ఇంకా మాసిపోకముందే అందరిలో చిన్నమ్మాయి నా వైపు తిరిగి అంటుంది: Mr. Frega Fuji. నేను:

minchiaaaaa.

ఆమె చూపులో, ఆమె కళ్ళలో ఆమె కోసం వెతుకుతాను, సున్నితంగా చెబుతాను: బంగారం, ఫ్యూజీకి ధన్యవాదాలు, కానీ ఇప్పుడు నేను వెళ్ళాలి, సమయం దాటిపోయింది. వెళ్ళే ముందు మాత్రం, నా gillettenarrative.com నాన్-బిజినెస్ కార్డులను టేబుల్ మీద పెడతాను, ఒక్కొక్కరికి ఒకటి.

వాళ్ళు నివ్వెరపోతారు. వాళ్ళకు ఆ సైట్ తెలుసు. జపాన్ మొత్తానికీ తెలుసు; ప్రపంచంలో దాన్ని మొదట కనుగొన్నది వాళ్ళే. బహుశా ఇప్పుడే దానికి కారణం నాకు అర్థమవుతోంది.

మా నాన్న నాకు వదిలి వెళ్ళిన సంకేతాలు: ఆయన ఎప్పుడైనా జపాన్ వెళ్ళారా అని అడిగే అవకాశం నాకు ఎప్పుడూ రాలేదు, కానీ ఒక్క విషయం మాత్రం ఖచ్చితంగా తెలుసు. ఆ ఆరుగురు స్త్రీలు వాటిని విప్పారు, మౌనంగా తమ తీర్పు ఇచ్చారు.

నేను బయలుదేరుతాను. వాళ్ళ భోజనం కోసం టేబుల్ మీద కొంత డబ్బు పెడతాను, వాళ్ళందరూ కలిసి ఏడుస్తుండటం చూస్తాను. వాళ్ళలో ఎవరితోనూ నిశ్చితార్థం చేసుకోనందుకు వాళ్ళు నొచ్చుకున్నారని అనుకుంటాను. బదులుగా, అందరూ బృందగానంలా చేయి ఊపుతూ వీడ్కోలు చెబుతారు:

ciao gillettenarrative

Ferdinando

అతను ఇక అమ్మడు. చెబుతాడు.

అదీ ఉచితంగా చేస్తాడు, అతన్ని నిజంగా చూసే స్త్రీల కోసం —

వాళ్ళకు అతను ఇంతకుముందు ఎప్పుడూ ఏదీ అంకితం చేయలేదు.

ప్రపంచపు స్త్రీలకు గౌరవం.

ఒక పురుషుడి విజయం ఎప్పుడూ, కేవలం వాళ్ళ బాహువుల గుండానే సాగింది.